

2024

Mezifarní časopis farnosti
Velká Bystřice a Hlubočky

OD ADVENTU DO ADVENTU

Milí farníci,

první nedělí adventní jsme společně vstoupili do nového liturgického roku, ale nejen to, vstoupili jsme do doby adventní, do doby, ve které se chceme připravit na slavnost Narození Páně. Co se ale stalo před více jak dvěma tisíci lety tak důležitého, že si to rok co rok chceme připomínat a slavit? Tehdy se v městě Betlémě narodilo Panně Marii dítětko, které dostalo jméno Ježíš.

Jméno Ježíš znamená „Bůh zachraňuje“, což se v něm zcela naplňuje a nejvíce se to pro nás stává zřejmým o velikonočních svátcích, kdy slavíme jeho slavné zmrtvýchvstání, slavíme vítězství nad smrtí.

Letošní advent – čas očekávání na narození Krista – se pro naše obě farnosti stává také časem důležitých změn v životě našich farních společenství. Nedělní liturgie ve farním kostele v Hlubočkách bude sloužena už v 8:45, ve farním kostele ve Velké Bystřici v 10:15. Mše sv. v kapličkách v Bystrovanech, Bukovanech

a Přešlavičích budou slouženy 1x za měsíc v 17:30. Život je jedna velká změna. To platí také v duchovním životě. Změna, která nastává, má pomoci především ve farnosti Velká Bystřice začít oslavovat nedělní liturgii společně jako jedno velké farní společenství u jednoho oltáře. Přichází trochu náročnější období v životě naší diecéze spojené především s úbytkem kněží v aktivní službě. Tato kosmetická změna má připravit farnost na mnohem větší změny, které už za nedlouho nastanou v životě celé diecéze. Pokud chceme, aby farnost byla živým společenstvím, každý z nás musí k tomu přiložit ruku. Prosím nabídněte starším, těm, kteří nemají možnost dostat se do farního kostela ve Velké Bystřici, pomoc přijet na mši sv. Nabídněte jim prosím své místo v autě. Vás starší moc prosím, chtějte tuto pomoc přijmout. Chtějme vytvářet jedno velké živé farní společenství, které se v neděli schází u jednoho oltáře ve farním kostele.

Chtějme možná právě teď v adventu každý z nás zastavit se a přemýšlet, čím je pro mě moje farnost a jaké místo v ní zaujímám já? Základem církve je rodina. Ona je základem každé farnosti. Z rodin vychází povolání k manželskému životu, z rodin vychází povolání ke kněžství. Tak, bratří a sestry, jak vypadá naše farní rodina?

Jsme společenstvím, které je duchovně plodné? Děkuji každému z vás, pro které farnost je něčím víc než jen kostelem. Díky za každou vaši modlitbu za mě kněze a naše farnosti. Děkuji za váš čas a oběti, které věnujete pro farnost.

Ať to malé Boží dítě, jehož narození očekáváme, přinese do každé rodiny našich farností něžnost Božího dotyku.

o. Tomasz

Vánoce

Východní křesťanská tradice znázorňuje betlémské děťátko se symbolem kříže, ať už je křížek viditelný, či je skryt třeba do zkřížení nohou nemluvněte, aby vyjádřilo, že se již v Betlémské chýši začíná uskutečňovat proroky dlouho předpovídaná záchrana člověka. Na Štědrý den se večer při mši svaté můžeme setkat s evangeliem podle svatého Matouše, který odpovídá na Izaiášovo dávné proroctví tím, že následující verš vztahuje na Pána Ježíše: „To všecko se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroka: ‚Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel,‘ to znamená ‚Bůh s námi.‘“ V Pánu Ježíši se nám tak Bůh stává mnohem bližší, Boží Syn na sebe bere naše lidství, aby byl Bůh s námi. A to je, milí farníci, přání každé lidské duše. Lidská duše touží po Bohu, touží po záchraně. Člověk si totiž v nitru uvědomuje, že ne vše je v jeho životě správné, že ne vše dobře udělal, krom toho hledá oporu,

zastání a přátelství, a to nejen na krátký okamžik, ale na chvíli, která nikdy neskončí. Na věčnost, která spočívá v nahlížení do Boží tváře. To vše se člověku v Pánu Ježíši nabízí. Kéž v době adventní v nás touha po Boží blízkosti roste a připravujeme se s větší horlivostí na jeho přijetí a odstraňujeme vše, co by tomu bránilo. Přeji nám všem, aby se toto radostné poselství adventu a vánočních svátků na nás uskutečňovalo jak v měsíci prosinci, tak i v novém nadcházejícím kalendářním roce 2025 i v dalších dnech, měsících a letech našeho života. Kéž naše životy žijeme neustále v Boží blízkosti!

o. Tomasz

Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka je největší dobročinnou sbírkovou akcí v České republice. Do její organizace a průběhu koledování se každoročně zapojují více než 70 tisíc dobrovolníků, kteří do kasiček vyberou desítky milionů korun (v roce 2024 to bylo přes 170 milionů, za celou dobu existence sbírky už 2 miliardy korun). Sběrka má před sebou 25. narozeniny. Tři králové vyrazili do ulic poprvé v roce 2000 v olomoucké arcidiecézi a obnovili tak starodávnou lidovou tradici. Koledníci dnes, stejně jako kdysi, šíří mezi lidmi Boží požehnání a poselství milosrdné lásky a prosí přítom o příspěvek pro lidi v nouzi. Tříkrálová sbírka je též svátkem solidarity.

Zprostředkovává mezigenerační setkávání a soudržnost. I během krátké chvíle umožňuje zažít pocit radosti a vzájemnosti, a právě to je jejím největším posláním a nejsilnějším poselstvím. Pro koledníky i dárce představuje unikátní příležitost k tomu začít nový rok dobrým skutkem.

Srdečně zveme všechny tříkrálové koledníky a vedoucí skupinek, kteří letos budou navštěvovat domácnosti našich farností, ke společnému setkání, které bude ukončené požehnáním pro tříkrálové koledníky na jejich cestu.

Toto setkání se uskuteční ve farním kostele ve Velké Bystřici v sobotu 4. ledna v 8:30.

o. Tomasz

Zdobení kostela

Spoustu let náš kostel ve Velké Bystřici zdobila má maminka paní Anna Králíčková. Postupně jsem jí začala pomáhat při větší výzdobě, až jsem nakonec tuto činnost plně převzala. Je to zajímavá, krásná a tvůrčí práce, kterou dělám velice ráda a která mě opravdu naplňuje. I když při mé alergii právě na květiny je to někdy fyzicky náročné... Cítím, že to vlastně ani já nedělám. Připadám si jen jako nástroj, který je veden vyšší mocí. Někdy mám představu, jak by asi daná výzdoba měla vypadat, ale konečný výsledek často překvapí i mě. I když je to krásná práce, časově je velmi náročná. Květiny musím obden zalévat, upravovat a samotné vytvoření nové výzdoby zabere 2–4 hodiny, někdy i více. Proto mě velice potěšilo, že mi loni nabídla pomoc paní Magda Janošíková. Má cit pro květiny, ráda tvoří a je vidět, že ji to opravdu baví. Ve dvou se to lépe táhne.

A kde květiny získáváme? Nějaké si vypěstujeme sami, ale nějaké musíme nakoupit. Proto bych chtěla touto cestou také poprosit, kdo by byl ochotný, může nabídnout své vypěstované květiny ke zdobení, anebo může přispět finančně.

Snažíme se nezatěžovat farní rozpočet, a tak nakupujeme květiny za peníze, které nám na tento účel přispíváte. Moc za ně děkujeme a budeme rády za každý další příspěvek!

Věrka Zendulková

První svaté přijímání

„Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.

Mk 10, 14

19. května a 16. června 2024 dvě neděle, během kterých děti z farnosti Hlubočky a Velká Bystřice poprvé přistoupily ke stolu Páně. Celý rok pod vedením paní Dagmar Samkové v Hlubočkách a otce Tomáše ve Velké Bystřici se připravovaly na tento důležitý den. Milé děti, uchovejte v sobě víru dítěte, víru, skrze kterou můžeme pohlížet na našeho nebeského Otce, který čeká na nás s otevřenou náručí.

o. Tomáš

Hody Hlubočky

V neděli 9. června jsme společně oslavili patrocinium našeho kostela Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Mši svatou koncebroval biskup Antonín Basler s otcem Tomaszem. Po společně prožité slavnostní mši svaté, následoval odpolední program, který byl díky spolupráci s obcí Hlubočky velmi nabitý. V průběhu odpoledne byla možnost zhlédnout tyto taneční soubory: Folklorní soubor Demižón ze Strážnice, Slezský soubor Heleny Salichové z Ostravy a soubor Olešnica z Doloplaz. Pro děti svá kouzla a čáry předvedl Michal Klaus. Na konec s velkým úspěchem vystoupil Vox s cimbálem. I tento rok byl název spojený s medem tedy „hody medové“. Moderátorem celého odpoledne byl pan Ondřej Nakládal. Kromě stánků s občerstvením jsme mohli navštívit letní knihovnu, stánek včelařů a dílničky pro malé děti. Do těchto oslav se promítla i naše snaha o získání finančních prostředků na stavbu farního domu. Proto jeden stánek reprezentoval naši farnost Hlubočky. Farní

stánek vytvořil příležitost poznat se, popovídat si bez ohledu na víru a představit širší veřejnosti myšlenku stavby farního domu. Prodávala se káva připravená panem farářem, domácí limonády a džusy. Velké poděkování patří vedení obce Hlubočky za trvalou spolupráci, která se stále rozvíjí, a také všem, kteří se podíleli na přípravě slavnostní mše svaté, včetně nachystání a úklidu prostoru kolem kostela. Krásné počasí vydrželo celý den a všichni návštěvníci si pochvalovali příjemnou atmosféru, která celé odpoledne provázela.

Jana Prečova

Ministranti

Během mše sv. u oltáře jsou skoro vždy v blízkosti kněze ministranti. Malí a větší kluci, kteří jsou během liturgie nejbližší Kristu. Slovo ministrant pochází z latinského slova *ministrare*, které znamená sloužit a tím je i vyjádřena podstata pojmu. Ministrant je ten, který slouží. Komu že to slouží? Pouhým pohledem by se zdálo, že slouží knězi. Podává konvičky, zvoní na zvonky, anebo drží misál. Ale to není opravdová podstata ministranta. Ve skutečnosti ministrant slouží všem lidem. Jelikož se na liturgii účastní všichni lidé v kostele, tak ministranti vlastně v jednotlivých

úkonech zastupují každého přítomného. A z toho také vyplývá, že ministrant slouží také samotnému Bohu. Protože také díky ministrantům může probíhat liturgie a ministranti jí přidávají na kráse. Takže ministrant není jen nějaký podavač rekvizit v pěkném oblečku, ale je důležitou součástí liturgie. Chci touto cestou poděkovat všem klukům, kteří obětavě a s radostí slouží u Božího oltáře. Také si moc vážím velké pomoci Jakuba a Vaška Prečových z Hluboček, kteří ochotně pomáhají vést a formovat naše ministranty.

Farní den ve Velké Bystřici

Poslední dny prázdnin už tradičně vrcholí farním dnem ve Velké Bystřici. I letos jsme nejdříve přišli do farního kostela poděkovat za uplynulé prázdniny a poprosit o Boží požehnání pro malé i větší studenty. Program pokračoval na farní zahradě, kde se postupně shromažďovali farníci. Letos velkým zpestřením nedělního odpoledne byla společenská hra, kterou pro všechny připravila paní Eva Fojtíková. Krásný nápad i skvělá organizace hry napomohly všem farníkům se lépe poznat, stmelit a společně zasmát. Na letošním farním dnu mimořádně vystoupily naše dlouholeté farnice Mařena a Růžena, které nám předvedly svůj pohled na naši velkobystřickou farnost a povzbudily farníky ke štědré finanční podpoře mládeže, která se chce už za necelé 3 roky vydat na dalekou pouť do Jižní Koreje, kde se v roce 2027 uskuteční celosvětové setkání mladých křesťanů. Touto cestou jménem všech mladých chci moc poděkovat za vaši modlitební i finanční podporu. Prodej „Korejky“ vynesl neuvěřitelných 20 000 Kč. Velké díky za vaši podporu pro mladé, kteří objevují krásu křesťanské víry.

o. Tomasz

Farní tábory I. turnus

Jako každý rok, i letos jsme se těšili, až budeme moct prožívat letní dny na našem táboře. Letos jsme ale náš tým rozšířili o další dva kousky, Bětušku a Kubu, kteří na tábor přinesli pozitivní energii.

Tábor nám začal 22. 7. v pondělí ráno mší a celý den jsme se společně s dvaceti dětmi seznamovali. Druhý den jsme už začali tématem naší fakulty a to Fakulta filmů a pohádek. Děti, rozdělené do tří skupinek, Popelky, Růženky a Sněhurky, se usilovně pokoušely vyhrávat veškeré hry, nasbírat co nejvíce bodů, aby nakonec jako skupina zvítězily a odnesly si domů hlavní ceny tábora. Rozhodně to nebylo jednoduché, jelikož se musely naučit zdolávat veškeré překážky jako tým a táhnout za jeden provaz. Samozřejmě to naši malí režiséři, scenáristé a herci zvládli, a dokonce společně vymysleli a zahráli jejich vlastní scénky. Bohužel se mezi dětmi nenašli žádní komparzisté, jen skvělí herci, kterých by na kompars byla škoda, a proto jsme nezvládli natočit celovečernák, který by určitě vyhrál Oscara. Celý týden jsme pomalu zakončovali výletem na zmrzlinu i společně s otcem Tomaszem. Poslední den jsme opět odstartovali mší svatou a hned poté děti nacvičovaly své taneční krea- ce, které odpoledne předvedly svým rodičům na společném opékání špekáčků a předávání cen. Celý tábor jsme si moc užili a už se nemůžeme dočkat na ten další.

Amálka & Natálka & Bětuška & Kuba

II. turnus

Letos jsem se opět účastnila farního tábora Prázdninová univerzita Karla IV, ale tentokrát z pohledu vedoucího. Přesto jsem si tábor moc užila. Byl zaměřen na fakultu teologickou, takže jsme si během tábora řekli

například něco o svatých či církevním roku, o dějinách a kostele. Letošními vedoucími jednotlivých týmů se stali Anežka, Vašek, Matoušek a nově Bety. Tradičně jsme každý den začínali mší svatou, kterou nám stejně jako loni, zpříjemnila schola veselými písničkami. Otec nám vždycky nádherně povídal o někom svatém a po kostele nás otestovala místo hry Milionář, hra Riskuj. Děti musely po týmech odpovídat na otázky; čím těžší otázka, tím mohly získat více bodů. Body představovaly korálky, které si sbíraly za soutěže a různé úkoly. Mezi hry nesměla nechybět vodní bitva a ve středu jsme vyrazili na výlet, zahrnující plnění úkolů a odměnu v podobě zmrzliny! Hledání pokladu jako Pevnost Board si užili všichni včetně vedoucích. Průběžně nás taky doprovázel tanec na písničku Beliver, která patřila mezi hlavní body závěrečného odpoledne, kdy mohli rodiče přijít na předávání diplomů a odměn. Závěrem této akce bylo každoroční opékání špekáčků.

Musím říct, že tábor se mi velmi líbil. Můj dík patří zejména všem obětavým táborovým vedoucím: Aničce, Ellince a mým rodičům. Bez nich by tohle všechno krásné nepřišlo na svět. Také mi dovoluňte poděkovat všem maminkám, které si dávaly práci s napečením buchet nebo donesly různé pochutiny. Nechci zapomenout také na ty, kteří si pro nás připravili povídání o zajímavém řeholním životě a úžasnou prohlídku kostela a varhan. A samozřejmě Pánu Bohu. Bez Něho by tohle všechno nebylo možné. A proto také doufám, že takové tábory budou i v dalších letech.

Em a Krätschmerová

Mladifest Medjugorie

Ve dnech 31. 7. – 6. 8. 2024 se v Medjugorje konal Festival mládeže, tzv. Mladifest. Intenzivní duchovní program pro mládež věkem či duchem byl plný svědectví, katechezí, modlitby, mší svatých, srdečných setkání, na kterých participovali lidé ze 70 zemí světa... Z celé České republiky se Mladifestu zúčastnila skoro tisícovka mladých včetně 20 doprovázejících kněží. Naše obě farnosti reprezentovala skupina 6 mládežníků, která se připojila ke skupině mládeže z arcibiskupského gymnázia v Kroměříži. Program byl intenzivní, nechyběl čas na modlitbu, svědectví, výšlap na Križevac a Podbrdo, ale také seznámení s mladými z různých koutů republiky. Zajímavostí pro nás mládež byla paní řidička, která řídila náš autobus. Byla to žena středního věku, paní Pavlína, která uvěřila v dospělosti a nyní patří do Českobratrské církve evangelické. Její smysl pro humor a nezapomenutelný smích byl opravdu nakažlivý.

Mladí Medjugorští poutníci

35.
MLADIFEST
MEĐUGORJE, 2024.

Příprava na přijetí svátosti biřmování s otcem Tomaszem

Všechno to začalo, když otec Tomasz přišel s nápadem uspořádat přípravu na biřmování. Všiml si, že u nás ve farnosti se svátost biřmování dlouho neudělovala. S velkým nadšením se rozhodl to napravit. Musím se přiznat... Já jsem zprvu toto nadšení nesdílel. Věděl jsem, že to bude cesta plná přemýšlení a objevování, ale netušil jsem, jak mě to nakonec chytne. Příprava probíhala v pravidelných intervalech, což nám dalo dost času vše vstřebat a zamyslet se nad tématy. Začínali jsme základními otázkami víry, ale postupně jsme se dostávali i k hlubším a složitějším věcem. Vždy jsme měli živou, ale otevřenou debatu. Otec nás povzbuzoval, abychom nad tématy přemýšleli sami, zapojili se a sdíleli své názory. Každý měl prostor mluvit. Myslím, že každý o své víře nyní přemýšlí více, než kdy předtím. Během přípravy jsem si taky uvědomil, kolik věcí o víře vlastně ještě nevím. Přišlo mi to skvělé. Vždycky jsem

měl pocit, že víra je proces, kdy člověk poznává Boha celý život. Tady jsem to ale viděl v praxi, krok za krokem. Viděl jsem, že mě to posouvá dál, že duchovně rostu.

Pak přišel den samotného biřmování. Na udělení svátosti přijel otec arcibiskup, a bylo to úžasné setkání. Mluvil s námi otevřeně o svých zkušenostech s vírou a já jsem si uvědomil, že i ti, co působí jako duchovní autority, jsou jen lidé, kteří svou víru také pořád rozvíjejí. Bylo to lidské, přátelské a uklidňující. Pokud jste snad na biřmování nebyli, věřte že otec Arcibiskup měl krásné kázání. Bylo plné povzbudivých slov. Vyzdvihl nutnost osobní modlitby a nutnost žít vírou opravdově. Na závěr mše jsme mu jako poděkování předali

dárek, naši KOREJKU. Arcibiskup dar přijal s úsměvem, atmosféra se ještě víc uvolnila a celá slavnostní nálada dostala přátelský, skoro rodinný nádech. Po obřadu jsme se všichni biřmovanci, naše rodiny, otec Tomasz i otec arcibiskup, sešli na společném obědě. Bylo krásné prožít ten den spolu, sdílet radost a společně oslavit nejen biřmování, ale i to, kam nás tahle cesta víry ZATÍM dovedla. Sice nemáme žádnou bláznivou historku z přípravy, ale dary Ducha Svatého máme. A TO SE POČÍTÁ!!!

Jakub Jan Maria-Vianney Preč

Rozhovor s Tomášem Hořavou

Tomáši, ne tak dávno jsi přišel s iniciativou oživení křesťanského života v obci Svěsedlice. Můžeš nám krátce přiblížit, jak to vypadá?

Ano, rád. Hlavní myšlenka byla jednou ročně na svátek svatého Františka uspořádat v naší kapli mši svatou. Zároveň jsem chtěl spoluobčanům a známým více přiblížit samotnou bohoslužbu a všeobecně křesťanství. Z vlastní zkušenosti totiž vím, že většina lidí přirozeně odmítá a nedůvěřuje neznámým věcem, proto jsem jim nabídl potkávat se v kapli, abych jim křesťanství více přiblížil. Během podzimu jsme se potkávali ve čtvrtek v různých časových intervalech, do Vánoc máme naplánované ještě 2 setkání. Navíc tu bude i vánoční koncert a v kapli bude vystaven betlém.

V jakém prostředí jsi vyrůstal? Byls pokřtěn jako dítě a veden ve víře? Nebo jsi naopak dar víry dostal až v dospělosti?

Když jsem byl kluk, tak jsem celkem pravidelně chodil s rodiči do kostela, ale o víře jsme se doma příliš nebavili a věcem, které se odehrávaly v kostele jsem nerozuměl. Proto jsem postupem času křesťanství opustil a lidé, kteří do kostela chodili, mi přišli naivní. Mám pocit, že i když já jsem Boží věci opustil, Bůh neopustil mě a postupně mě opět přivedl zpátky k pravé víře a křesťanskému způsobu života. Velký podíl na mém obrácení má i moje manželka.

Byl jsi vrcholový fotbalista, reprezentant České republiky... Nyní ale studuješ na CMTF? Co přesně a proč?

Studuji náboženství se zaměřením na vzdělávání. Víra byla a je základem mého života, tak mi přišlo přirozené se po konci kariéry přihlásit na studium, abych si rozšířil obzory a vzdělání.

Máš nějakou oblíbenou knížku z duchovní literatury?

Líbilo se mi svědectví Miriam z Medžugorje a její příběh o zjevení Panny Marie. Hezká a inspirující je také kniha Oživ plamen od Josefa Hrdličky. Díky studiu čtu apoštolskou exhortaci Amoris Laetitia (Radost z lásky) od papeže Františka, která je zaměřena na rodinu, a samozřejmě zmíním Bibli jako nevyčerpatelný zdroj inspirace a radosti.

Čím je pro tebe farnost?

Farnost je pro mě společenstvím lidí na jednom místě, které spojuje víra a které se společně snaží vytvářet křesťanské prostředí, kde uprostřed je Kristus. Díky různým okolnostem jsem se v žádné farnosti ještě úplně neaklimatizoval, nicméně momentálně nejčastěji chodíme s rodinou do farnosti sv. Václava a také v poslední době jsme už několikrát byli ve Velké Bystřici.

Farní brigády

Bratři a sestry, chtěl bych vám všem, kteří jste během uplynulého roku přicházeli na brigády kolem fary nebo našich farních kostelů, moc poděkovat. Především za vaši ochotu a čas. Díky vašemu nasazení a práci prostor kolem fary je čím dál krásnější. Děkuji všem, kdo se starají o farní zahradu a okolí kostela nejen ve Velké Bystřici, ale také v Hlubočkách.

V dubnu byla vysazena květinami malá zahrádka u fary. Za tento projekt a práci chci moc poděkovat manželům Dagmar a Jindřichovi Galatíkovým z Bukovan. Je to místo plné barevných květů, motýlů a nádherné květinové vůně. Místo, kde můžete přijít, sednout si na lavičku a chvíli si odpočinout.

V roce 2025 budeme pokračovat v postupném zvelebování prostoru kolem fary a také v úpravách na faře. Z místnosti v horním patře fary, kde byla stará kancelář, vznikne malá místnost pro hosty. Už teď se můžete těšit na brigádu plnou bourání a stavění.

o. Tomasz

Dušičky kázání 2. listopadu

Viděli jste někdy na výtvarce ve škole nebo u nějakého umělce v keramické dílně, jak člověk sedí u hrnčířského kruhu a vytváří ty krásné hrníčky, mísy a jiné kouzelné věci? Je krásné se na něj dívat, jak vše má ve svých šikovných rukou. Pořád točí kruhem a pohybem ruky utváří tvar hrníčku. Dokud se ten kruh točí, dokud výtvarník pracuje rukama... Pořád se může měnit tvar hrníčku. Dokonce se z hrníčku najednou může stát velká mísa. Vše záleží na fantazii a rozhodnutí mistra, který točí kruhem a pracuje rukama. Když je hrníček z hlíny hotový, jde do pece, kde ztverdne. Když se ten hotový vypálený hrníček vyndá... Lze s ním ještě pracovat? Je možné změnit jeho tvar? Je možné udělat z hrníčku mísu? **NENÍ TO MOŽNÉ!**

Podobně je to s životem člověka... Dokud žijeme, můžeme náš život měnit. Můžeme se svobodně rozhodnout k dobru nebo zlu. Tak, jak výtvarník utváří tvar hrníčku, tak našim rozhodnutím utváříme náš život. Dokud žijeme, můžeme se měnit, můžeme litovat toho, co bylo v našem životě zle, můžeme to nějakým způsobem odčinit, můžeme se změnit k lepšímu. Ale v okamžiku smrti je náš život hotový... Je už utvořený. Stejně jak ten hrníček, který vyndáme z pece. Už na něm nic nemůžeme změnit. Když zemřeme, náš život v tomto světě je dovršen a my můžeme jako výtvarník s odstupem pohlédnout na naše dílo, dílo našeho života. A uvidíme ho osvětleno Božím světlem. Uvidíme ho takovým, jakým byl. Ale už nic nebudeme moci změnit našim rozhodnutím.

Když člověk umírá, často si za dveře věčnosti s sebou bere něco, co není dořešeno během našeho života.

Bereme si s sebou „věci“, které nám brání přijít blíž k Bohu a spatřit jeho tvář. A člověk po smrti jako by ještě musel dozrát, než ta krásná chvíle, kdy přijde do Boží náruče, nastane. Církev

tomu říká očištec. Dalo by se říct, že je to taková nemocnice, kde člověk dozrává k tomu, aby se mohl podívat do krásné Boží tváře a být Mu blízko.

Víme, že v nemocnici o nemocné někdo pečuje, aby se mu ulevilo, aby byl zdrav. Bratři a sestry, proto Církev učí, že my živí jsme bytostně spojeni s těmi, kteří odešli. My si to neuvědomujeme, ale mrtví nejsou až tak daleko od nás, jak se může zdát. Zemřelí často potřebují naši pomoc, naši péči, tzn. naši modlitbu. Proto tady jsme. Protože dnes jim chceme pomoci obvézat jejich rány způsobené hříchem. Ale jak to můžeme udělat? Naši modlitbou, ke které dorůstáme, také skrze naši pokoru, kdy si sami uvědomujeme, že jsme hříšníci a jdeme ke zpovědi vyznat své slabosti i hříchy, dále když se účastníme se mše sv., jdeme k sv. přijímání, a zajdeme přímo k zemřelým na místo, kde očekávají den vzkříšení. Vrcholem modlitby za zemřelé je mše sv. Proč je tak důležitá? Proč, když naše osobní modlitba klidně celého růžence je krásná, obdivuhodná a také ji Bůh přijímá... Proč má mše sv. tak velkou hodnotu?

Protože mše sv. je obětí Božího Syna. Ve mši sv. se modlíme ne my, ale našim jménem u Otce se za nás přimlouvá jeho jediný a milovaný Syn. To on jako Bůh a člověk je prostředníkem mezi námi a nebeským Otcem.

Kolikrát se říká, že jdeme na bohoslužbu... Co to znamená bohoslužba? To, že my Bohu děláme nějakou službu? NE! To Bůh se sklání ke hříchem zraněnému člověku a jako milosrdný Samaritán obvazuje naše rány a přimlouvá se u svého i našeho Otce. Bohoslužba je to služba Boha člověku. Ano v této mši sv. Bůh přichází posloužit tobě, my svou modlitbou chťejme posloužit zemřelým.

Podzimní farní odpoledne

V přátelské a zábavné atmosféře proběhlo tradiční setkání rodin z farnosti Hlubočky spojené s utkáním ve stolním hokeji Stiga, které má v našem společenství již mnohaletou tradici. Každoročně na svátek Krista Krále oprášíme naše stolní kolbiště a setkáme se, abychom sehráli mistrovské turnaje mezi dětmi i dospělými. Setkání spojuje hráče různých věkových skupin a vyžaduje od hráčů zručnost a dobrý postřeh.

Jako každý rok se setkání neslo ve znamení dobré nálady, sportovního ducha a nostalgických vzpomínek. Turnaj přilákal mladší i starší nadšence této populární hry, ale i maminky, které připravily lahodné občerstvení a vyráběly dekorace na adventní prodej a přitom dohlížely na menší, zatím nehrající potomky. Zatímco ti mladší teprve zjišťovali strategii, starší účastníci sázeli na zkušenosti a triky, které během let pilovali. Bylo skvělé vidět, jak všechny tahle hra dokáže spojit.

Celý turnaj proběhl v přátelském duchu. Po napínavých zápasech následovalo společné vyhodnocení všech účastníků a ocenění vítězů. Setkání dokázalo, že stolní hokej není jen o soutěži, ale hlavně o propojení lidí. Ať už jde o děti nebo rodiče.

INFORMACE O ZÁMĚRU ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI VELKÁ BYSTŘICE ODPRODAT POZEMEK p.č. 2169/317 a část pozemku p.č. 2169/325

Římskokatolická farnost Velká Bystřice zveřejňuje záměr **odprodat** tento nemovitý majetek v lokalitě nad skalou:

- pozemek p.č. 2169/317 v kultuře orná půda o celkové výměře 5532 m², způsob ochrany nemovitosti: zemědělský půdní fond, účel využití podle územního plánu Města Velká Bystřice: bydlení
- část pozemku p.č. 2169/325 v kultuře orná půda o celkové výměře cca 4500m², způsob ochrany nemovitosti: zemědělský půdní fond, účel využití podle územního plánu Města Velká Bystřice: bydlení

vše v k.ú. a obci Velká Bystřice, se všemi součástmi a příslušenstvím, vše z vlastnictví Římskokatolické farnosti Velká Bystřice.

Podmínkou prodeje této nemovitosti je:

- koupě celého pozemku p.č. 2169/317,
- nebo koupě části pozemku p.č. 2169/325,
- nabyvatel uhradí veškeré náklady spojené s převodem vlastnického práva včetně správního poplatku spojeného s podáním návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí,
- kupní cena bude uhrazena nejpozději do 60 dnů ode dne podpisu kupní smlouvy,
- notářská úschova kupní ceny, kupních smluv a návrhu na vklad.

Cenové nabídky s uvedením ceny za 1 m² předmětných nemovitostí zašlete nebo osobně doručte **v termínu od 1. 12. 2024 do 31. 3. 2025** na adresu:

Římskokatolická farnost Velká Bystřice
Křížkovského 38
783 53 Velká Bystřice

Nabídku je nutno zaslat v uzavřené obálce – v levém horním rohu obálky výrazně uvést slova:

„NEOTVÍRAT – CENOVÁ NABÍDKA – PRODEJ POZEMKU“,

příčemž na obálce musí být rovněž uvedeno jméno a doručovací adresa zájemce. Za včasné doručení se považují nabídky, které byly Římskokatolické farnosti Velká Bystřice na uvedenou adresu v uvedeném termínu prokazatelně doručeny.

Tento záměr byl schválen Ekonomickou radou Římskokatolické farnosti Velká Bystřice na jejím jednání dne 17. 10. 2024.

Výběr nabyvatele bude schválen Arcibiskupstvím Olomouckým. Římskokatolická farnost Velká Bystřice si vyhrazuje právo nevybrat, žádného nabyvatele.

Zveřejněno na:

- webových stránkách <http://www.farnost-vbystrice.cz/>
- vývěsce farního kostela Římskokatolické farnosti Velká Bystřice dne 1. 12. 2024.

